

ת"פ 39283/01/18 - מדינת ישראל נגד דוד חשואל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 39283-01-18 מדינת ישראל נ' חשואל

לפני כבוד השופט עלאא מסארוזה
המאשימה:
נגד

הנאשמים:
דוד חשואל

החלטה

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה, הגעתי למסקנה שדינה להידחות.

גזר הדין שניתן בבית משפט השלום הפך לחלוט שעה שערעור לבית המשפט המחוזי נדחה לאחר שהמבקש חזר בו מהערעור. המבקש, מהטעמים בבסיס הבקשה הנוכחית, ביקש בעבר מבית המשפט המחוזי דחייה ארוכה וחריגה של מועד תחילת ריצוי עונשו. לקראת תום התקופה הוא עותר, הפעם מבית משפט השלום, לדחייה נוספת עד להכרעת הנשיא בבקשת חנינה שהגיש.

אין אלא להפנות לתגובתה המפורטת והמנומקת היטב של התביעה, ואשר עליה אין לי אלא לחזור אך בתמציתיות. במישור הסמכות, ספק רב בעיניי אם בית משפט השלום הוא המוסמך לדון בבקשה לאחר שבית המשפט המחוזי הוא שקבע את המועד האחרון לתחילת ריצוי עונש המאסר (ראו סעיף 87 לחוק העונשין). במישור המהות, הפסיקה קבעה שהגשת בקשה לחנינה אין בה כדי לעכב עונש המאסר. אדרבא, הפסיקה קבעה שהכלל הוא שעונש מאסר יש לרצות באופן מיידי וסמוך ככל הניתן למועד גזר הדין. מדובר בבקשה חוזרת מאותם טעמים, שאין להעתר לה, בהעדר נימוקים מיוחדים שיירשמו. גם בעניין מצבו הרפואי של המבקש מקובלת עליי עמדת התביעה לפיה מצבו הרפואי נלקח בחשבון עת קבע בית המשפט המחוזי מועד מאוחר לתחילת ריצוי המאסר, וכי שב"ס מחוייב להעניק לו טיפול ההולם את מצבו הרפואי.

יש לזכור שמדובר במאסר מעוכב מזה חודשים ארוכים. **לאור האמור, הבקשה נדחית.**

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

